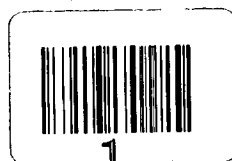

רשומות

קובץ התקנות

9 בפברואר 1961

1101

כ"ג בשבט תשכ"א

עמוד

932	תקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (הכשרה מקצועית), תשכ"א—1961
936	תקנות בית המשפט (אגרות) (תיקון), תשכ"א—1961
937	תקנות מחלות בעלי חיים (ביעור שהפת-זהבקה) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961
937	צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 2) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961
938	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (דבש) (מס' 2), תשכ"א—1961
939	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש) (תיקון), תשכ"א—1961
	מדור לשלטון מקומי
939	צו העיריות (עבירות קנס) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961
940	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (בקעת בית-שאן) (תיקון), תשכ"א—1961
940	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (יואב) (תיקון), תשכ"א—1961
941	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (נחל-שורק) (תיקון), תשכ"א—1961
942	חוק עזר לבתיים (אספקת מים), תשכ"א—1961
949	חוק עזר להדרה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשכ"א—1961
953	חוק עזר לחולון (מניעת נזידה של חול מנכס לרחוב), תשכ"א—1961
954	חוק עזר לבית-דגן (מניעת רעש), תשכ"א—1961
955	חוק עזר לבנימינה (קביעת לוחיות-מספר בבנינים), תשכ"א—1961
956	חוק עזר לגבעתי-עדה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
957	חוק עזר לגן-יבנה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
958	חוק עזר לחבל-מעון (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
959	חוק עזר ליואב (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
960	חוק עזר לירועאל (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
961	חוק עזר למגשה (קביעת לוחיות-מספר בבנינים), תשכ"א—1961
962	חוק עזר לעמק-לוד (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
963	חוק עזר לפקיעין (תברואה), תשכ"א—1961
967	חוק עזר לקדימה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
968	חוק עזר לשפיר (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961
969	חוק עזר לתל-מונד (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961

חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

תקנות בדבר הכשרה מקצועית

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 45 ו-48 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

"נכה" — נכה שדרגת נכותו היא 10% ומעלה;

"נכה משוקם" — נכה שנתמלא בו אחד מאלה:

(1) מיום היותו לנכה קיבל מהמדינה עזרה ממשית לכינון עסק, להכשרה מקצועית או להשתלמות מקצועית במוסדות להשכלה גבוהה;

(2) יש לו מקור קבוע של הכנסה המספיקה למחייתו;

"הכנסה" — הכנסה של הנכה, של בן-זוגו הגר אתו יחד ושל יתר בני משפחתו התלויים בו;

"מחיה" — מחייתו של הנכה, של בן-זוגו הגר אתו יחד ושל יתר בני משפחתו התלויים בו;

"שיקום נכה" — הכשרה של נכה במוסד — למעט מוסד להשכלה גבוהה — לשם רכישת מקצוע, שההתעסקות בו דורשת הכשרה ושהמקצוע ישמש לנכה מקור תעסוקה והכנסה כדי מחייתו;

"מימון" — המצאת אמצעים כספיים, לרבות מענקים ואשראי הדרושים לשיקומו של נכה;

"ראש האגף" — ראש אגף כוח אדם שבמשרד הבטחון;

"מנהל המחלקה" — מנהל מחלקת השיקום שבמשרד הבטחון;

"לשכה" — לשכת שיקום אזרחית שהוקמה על ידי מחלקת השיקום שבמשרד הבטחון;

"ממונה" — הממונה על ענייני תעסוקה במחלקת השיקום שבמשרד הבטחון;

"רופא מוסמך" — רופא מוסמך ראשי או רופא מוסמך מקומי שנתמנה לפי תקנות הנכים (טיפול), תשי"ד—1954².

2. על יד כל לשכה תוקם ועדה (להלן — הועדה), שתהיה מורכבת ממנהל הלשכה, שישמש כיושב ראש שלה, מרופא מוסמך מקומי, העובד הסוציאלי בלשכה ונציג הסניף המקומי של ארגון נכי מלחמת השחרור.

3. המבקש מימון שיקומו יגיש בקשה בכתב למנהל לשכה שבאזור מגוריו, ובה יציין את המקצוע שברצונו לרכוש על ידי מימון שיקומו ואת המוסד שבו הוא רוצה לקבל את ההכשרה.

4. מנהל לשכה רשאי לחקור נכה המבקש מימון שיקומו בכל העניינים שלדעתו יש להם נגיעה לבקשתו של אותו נכה.

5. מנהל לשכה רשאי לדרוש מהנכה שימציא לו הוכחות לאימות תשובותיו בדבר מצבו האישי, נכותו ומצב בריאותו בכלל, השכלתו, משלח ידו, הכשרתו המקצועית, מקום עבודתו לפני התגייסותו ומצבו הכלכלי והכספי.

6. מנהל לשכה רשאי לבקש ממוסדות שונים — לרבות מוסדות השכלה, מדע, כלכלה, מפעלים, איגודים מקצועיים וכיוצא בהם וכן ממומחים — חוות דעת בנוגע לבקשתו של הנכה שהוגשה לפי תקנה 3.

¹ ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 276.
² ק"ת 480, תשי"ד, עמ' 500.

7. נכה שלא נתן כל תשובה או נתן תשובה בלתי מלאה או בלתי נכונה באחת השאלות שמנהל לשכה הציג לפניו לשם חקירה האמורה בתקנה 4, או שלא המציא הוכחות לאימות תשובותיו כאמור בתקנה 5, אף על פי שבאפשרותו לתת תשובה או להמציא הוכחה כאמור, רשאי מנהל הלשכה לדחות את בקשתו ולא להביא את הענין לדיון בפני הועדה.

8. הנכה רשאי לערער על ההחלטה האמורה בתקנה 7 תוך 14 יום מיום שנמטרה לו ההודעה על הדחייה, בפני מנהל המחלקה והחלטתו היא סופית.

9. מנהל הלשכה ירשום בכל בקשה של נכה —

(1) את דעתו ודעת המוסדות והמומחים בדבר הבקשה ורשאי הוא להמליץ על מוסד שבו רצוי, לדעתו, לאפשר לנכה לקבל את ההכשרה המקצועית, בין שזהו המוסד הנזכר בבקשת הנכה ובין שזהו מוסד אחר;

(2) את סכום המימון הכרוך, לדעתו, במילוי הבקשה תוך ציון התקופה הדרושה, לדעתו, להכשרה המקצועית המבוקשת על ידי הנכה.

10. החליט מנהל הלשכה לא לדחות בקשתו של נכה, יעביר אותה לועדה בצירוף כל החומר וכן חוות דעתו והמלצותיו, שרשם לפי תקנה 9.

11. הועדה רשאית לדחות את הבקשה או לאשר ההכשרה המקצועית, במוסד המוצע על ידי הנכה בבקשתו או המומלצת על ידי מנהל הלשכה לתקופת מימון שלא תעלה על ששה חדשים, בתנאים וסייגים שתמצא לנכון, וכן רשאית היא להחליט באותו אופן על מוסד אחר שבו אפשר, לדעתה, לקבל את ההכשרה המקצועית המבוקשת על ידי הנכה.

12. מצאה הועדה כי יש לאשר לנכה הכשרה מקצועית לתקופת מימון העולה על ששה חדשים, תמליץ בפני הממונה על מתן הכשרה מקצועית לכל תקופת מימון האמורה בתקנה 27.

13. הממונה רשאי לדחות או לאשר הכשרה מקצועית שהומלצה על ידי הועדה לתקופת מימון העולה על ששה חדשים אולם לא יותר מאשר לשנה אחת, בתנאים וסייגים שימצא לנכון, וכן רשאי הוא להחליט באותו אופן על מוסד אחר שבו אפשר, לדעתו, לקבל את ההכשרה המקצועית המבוקשת על ידי הנכה או המומלצת על ידי הועדה.

14. מצא הממונה כי יש לאשר לנכה הכשרה מקצועית לתקופה העולה על שנה אחת, ימליץ בפני מנהל המחלקה על מתן הכשרה לכל תקופת מימון האמורה בתקנה 27.

15. מנהל המחלקה רשאי לדחות או לאשר הכשרה מקצועית שהומלצה על ידי הממונה לתקופת מימון העולה על שנה אולם לא יותר מאשר זו המותרת לפי תקנה 27, בתנאים וסייגים שימצא לנכון, וכן רשאי הוא להחליט באותו אופן על מוסד אחר שבו אפשר, לדעתו, לקבל את ההכשרה המקצועית המבוקשת על ידי הנכה או המומלצת על ידי הועדה או הממונה.

16. לועדה, לממונה ולמנהל המחלקה יהיו כל הסמכויות שיש למנהל הלשכה לפי תקנות 4 עד 7.

17. הודעה על כל החלטה לפי תקנות אלה תימסר על ידי מנהל הלשכה לנכה בכתב, תוך ארבעה עשר יום מהיום שנתקבלה.

ערער על
החלטה שהודעה
עליה נמסרה
לפי תקנה 17

18. נכה הרואה את עצמו מקופח על ידי ההחלטה, שההודעה עליה נמסרה לו כאמור בתקנה 17, רשאי לערער עליה תוך ארבעה עשר יום מיום מסירתה כמפורט להלן:

(1) על החלטת הועדה — בפני הממונה;

(2) על החלטת הממונה — בפני מנהל המחלקה;

(3) על החלטת מנהל המחלקה — בפני ראש האגף.

סמכויות ראש
האגף

19. ראש האגף רשאי לבטל או לאשר את החלטת מנהל המחלקה, בתנאים או בסייגים שימצא לנכון, וכן רשאי הוא להחליט על צורת הכשרה מקצועית או מוסד שבו תינתן לנכה הכשרה מקצועית השונים מאלה שנקבעו בהחלטת מנהל המחלקה.

סופיות החלטות
וביצוען

20. כל החלטה שהודעה עליה נמסרה לנכה לפי תקנה 17 והנכה לא ערער עליה וכן כל החלטה שניתנה על ידי הממונה, מנהל המחלקה או ראש האגף בערעור שהוגש לפי תקנה 18 היא סופית ומנהל הלשכה יבצע החלטה זו מבלי שיצטרך להביא לפני הועדה, הממונה, מנהל המחלקה או מנהל האגף את הענין לדיון נוסף בדבר פרטי הביצוע, אלא במידה וימצא זאת לנכון.

21. מימון השיקום יינתן כמענק שיכלול —

תשלומים
למימון
השיקום

(1) תשלום למחייט הנכה שביחד עם התגמול החדשי או דמי הנכות החדשיים שהוא מקבלם לפי החוק יהיה שווה —

(א) לגבי נכה שדרגת נכותו היא מ-10% ועד 19% — לשיעור תגמול שהנכה היה מקבל לו דרגת נכותו היתה 75%;

(ב) לגבי נכה שדרגת נכותו היא מ-20% ועד 34% — לשיעור תגמול שהנכה היה מקבל לו דרגת נכותו היתה 100%;

(ג) לגבי נכה שדרגת נכותו היא מ-35% ועד 49% — לשיעור התגמול שהנכה היה מקבל לו דרגת נכותו היתה 100%;

(ד) לגבי נכה שדרגת נכותו היא 50% ומעלה:

(1) אם אין לו יותר משלושה בני משפחה הכלולים בחישוב שכרו הקבוע — לשיעור של 137% משכרו הקובע;

(2) אם יש לו יותר משלושה בני משפחה כאמור בפסקה (1) — לשיעור של 145% משכרו הקובע;

(2) שכר לימוד בשיעור שיוסכם מראש בין מנהל המחלקה לבין המוסד שבו תינתן לנכה ההכשרה המקצועית שאושרה לו;

(3) הוצאות רכישת מכשירי לימוד, ציוד, ספרי לימוד וכיוצא באלה בשיעור שיאושר מראש על ידי מנהל המחלקה בהתאם להנחיות של מנהל האגף, אולם לא יותר מאשר 75 לירות.

22. לגבי נכה הנזכר בתקנה 21 (1) (ג) רשאית הועדה, אם תמצא לנכון, לאשר מימון שיקום נוסף בצורת מילווה שלא יעלה על סכום ההפרש בין 137% משכרו הקובע — אם אין לו יותר משלושה בני משפחה הכלולים ברישום שכרו הקובע או 145% משכרו הקובע — אם יש לו יותר משלושה בני משפחה הכלולים ברישום שכרו הקובע — לבין שיעור התגמול שהיה מקבל לו דרגת נכותו היתה 100%.

מימון שיקום
נוסף

23. הוראות תקנות 21 ו-22 לא יחולו על נכה משוקם ולגביו יחולו הוראות אלה:

- (1) לגבי תשלום למחיתיו — יקבע מנהל המחלקה, לפי ראות עיניו, מזמן לזמן אם יש לתת לנכה תשלום זה ולאיוז תקופה, כמענק או כמילווה, ובלבד שסכום התשלום למחיה החל לגבי נכה באותה דרגת נכות כדרגת נכותו של הנכה המשוקם, לא יעלה בשום מקרה על הסכומים הנקובים בתקנה 21 (1).
- (2) לגבי יתר תשלומים הכלולים במימון השיקום — רשאי מנהל המחלקה לקבוע כי במקום המענק יינתנו תשלומים אלה, כולם או מקצתם, כמילווה.

שינוי בדרגת
נכות

24. נשתנתה דרגת נכותו של נכה לאחר שאושר לו מימון השיקום, יבוצע המימון בהתאם לדרגת נכותו מזמן לזמן — ואם ירדה דרגת נכותו למטה מ-10% — יהיה דינו כדין נכה שדרגת נכותו היא 10%.

נכה שנעשה
נכה משוקם

25. נכה שנעשה נכה משוקם לאחר שאושר מימון שיקומו, יחולו עליו דיני נכה משוקם מיום היותו לנכה משוקם.

ערעור על
החלטה לפי
תקנות 21
עד 25

26. נכה הרואה את עצמו מקופח על ידי החלטה על פי תקנות 21 עד 25, רשאי לערער עליה בפני ראש האגף תוך 14 יום מהיום שבו נמסרה הודעה על כך והחלטתו של ראש האגף היא סופית.

תקופת המימון

27. תקופת המימון של שיקום היא כתקופת ההכשרה המקצועית הרגילה המקובלת במוסד שבו אושרה לנכה ההכשרה האמורה והדרושה בכדי לאפשר לנכה לגשת לבחינת סיום או לבחינה לקבלת תואר מקצועי מדרגה נמוכה — במידה וקיים תואר כזה בענף מקצועי שבו קיבל הנכה את הכשרתו — שתזכהו להתחיל בהתעסקות במקצוע ששימש מטרת שיקומו.

מועדי ביצוע
המימון

28. מועדי ביצוע המימון יהיו —

- (1) לגבי הוצאות לפי תקנה 21 (1) — בסופו של כל חודש;
- (2) לגבי הוצאות לפי תקנה 21 (2) — כפי שהוסכם מראש בין מנהל המחלקה ובין המוסד שבו תינתן לנכה ההכשרה שאושרה לו;
- (3) לגבי הוצאות לפי תקנה 21 (3) — כפי שייקבע על ידי מנהל לשכה.

פרעון המילווה

29. המילווה לפי תקנות אלה ייפרע על ידי הנכה בתום שנה מסיום מימון שיקומו בשיעורים חודשיים שווים תוך תקופה שהיא 100% יותר ארוכה מתקופת המימון.

תשלום ריבית

30. מפגר נכה בפרעון המילווה במועדים שנקבעו לפי תקנות אלה, רשאי מנהל לשכה להורות כי הנכה ישלם ריבית כדין בעד סכום המילווה שבפיגור.

ערעור על
החלטה לפי
תקנה 30

31. נכה הרואה את עצמו מקופח על ידי החלטת מנהל לשכה לפי תקנה 30 רשאי לערער עליה בפני מנהל המחלקה תוך 14 יום מהיום שבו נמסרה לו הודעה על ההחלטה והחלטתו של המנהל היא סופית.

סיום המימון

32. מימון שיקום יסתיים —

- (1) אם מנהל המחלקה החליט להפסיק את המימון מחמת שהנכה לא מילא אחרי הוראות תקנה 34 (1) ו- (2);
- (2) כתום התקופה הנוגרת בתקנה 27.

תחולה

33. אין הפסקת המימון לפי תקנה 32 משחירת נכה מחובת לפי תקנה 34 (3) ו- (4).

- (1) למלא אחרי הוראות המחיבות במוסד שהוא מקבל הכשרה שאושרה לו ובכלל זה להשתתף בשיעורים ובעבודה המעשית וכן לעמוד בבחינות;
- (2) להוכיח למנהל לשכת הנוגע בדבר כתום זמן הכשרה הנהוג במוסד האמור, כי עמד בהצלחה בבחינות הדרושות וכי נזקף לו זמן ההכשרה שחלף;
- (3) לפרוע במועד את המלוות שקיבל למימון שיקומו;
- (4) לשלם בעד סכומי המלוות שפיגר בתשלומם את הריבית כאמור בתקנה 30.

הפסקת מימון שיקום

35. הוראות תקנה 34 (1) ו-(2) מחייבות את הנכה בכל תקופת מימון שיקומו כאמור בתקנה 27 ואם הפר הנכה אחת מההוראות האמורות, רשאי מנהל המחלקה להורות להפסיק את ביצוע מימון שיקומו. במקרה זה יראו את כל הסכומים שהנכה קיבל על חשבון שיקומו לפי תקנות אלה עד יום הפסקת המימון כמילוה מהמדינה שהנכה חייב להחזירו במועדים בשיעורים ובתנאים כפי שיקבע מנהל המחלקה, לפי ראות עיניו.

ערעור על החלטת לפי תקנה 35

36. נכה הרואה את עצמו מקופח על ידי החלטת מנהל המחלקה, שניתנה לפי תקנה 35, רשאי לערער עליה בפני ראש האגף תוך 14 יום מהיום שבו נמסרה לו ההודעה על ההחלטה והחלטתו של ראש האגף היא סופית.

מסירת הודעת החלטת

37. הודעה על החלטת לפי תקנות אלה שנשלחה לנכה באמצעות דואר רשום לפי המען הידוע לאחרונה למנהל הלשכה הנוגע בדבר, רואים אותה כאילו נמסרה לנכה בתום 14 יום מיום מסירתה למשרד הדואר, על מנת לשלחה לנכה אלא אם יוכח ההיפך.

חשם

38. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (הכשרה מקצועית), תשכ״א—1961“.

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

ח' בשבט תשכ״א (25 בינואר 1961)
(חמ 781005)

חוק בתי המשפט, תשי״ז—1957

תקנות בהכר אגרות בית המשפט

בתוקף סמכותי לפי סעיף 69 לפקודת הקרקעות (סידור זכות הקנין) ¹, וסעיף 47 לחוק בתי המשפט, תשי״ז—1957 ², אני מתקין תקנות אלה:

החלטת פרט 22 בתוספת

1. בתקנות בית המשפט (אגרות), תשי״ז—1957 ³, בתוספת, במקום פרט 22 יבוא פרט זה:

22. ערעורים לענין פקודת הקרקעות (סידור זכות הקנין):

(א) בעד הודעת ערעור על החלטת הפקיד המסדר לבית משפט מחוזי — 10 לירות;

(ב) בעד הודעת ערעור מבית משפט מחוזי לבית המשפט העליון, לרבות הודעה על פי תקנה 339 לתקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938 ⁴, לגבי ערעור כאמור — 50 לירות.

חשם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בית המשפט (אגרות) (תיקון), תשכ״א—1961“.

פנחס רוזן
שר המשפטים

י״ד בשבט תשכ״א (31 בינואר 1961)
(חמ 70056)

¹ חוקי א״י, כרך ב', פרק פ', עמ' 829; ס״ח 302, תש״ר, עמ' 18.

² ס״ח 238, תשי״ז, עמ' 148.

³ ק״ח 687, תשי״ז, עמ' 1110.

⁴ ע״ר 1938, תוס' 2 מס' 755, עמ' 95.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר ביעור שחפת הבקר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

החלפת התוספת
הראשונה

1. במקום התוספת הראשונה לתקנות מחלות בעלי חיים (ביעור שחפת הבקר), תשי"ח—1957³ (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:

„תוספת ראשונה

מחוז הדרום	מחוז הצפון
נפת השרון	מחוז חיפה
	מחוז ירושלים

החלפת התוספת
השנייה

2. במקום התוספת השנייה לתקנות העיקריות יבוא:

„תוספת שנייה

נפת רחובות	נפת פתח-תקוה
נפת תל-אביב-יפו	נפת רמלה

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (ביעור שחפת הבקר) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961”.

משה דיין
שר החקלאות

ב' בשבט תשכ"א (29 בינואר 1961)
(חמ 738203)

¹ ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 758, תשי"ח, עמ' 518; ק"ח 1071, תשכ"א, עמ' 339.

תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר שיעור ההיטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנות 2 ו-7 לתקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹, אני מצווה לאמור:

החלפת סעיף 1

1. במקום סעיף 1 לצר-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 2), תשי"ח—1958² (להלן — הצו העיקרי), יבוא:

1. (א) כל יבואן שיבא אחרי יום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957) טובין המפורטים בתוספת הראשונה פריטים 1—4 ישלם עליהם לאוצר המדינה תשלום חובה שנקבע להם באותה תוספת.

¹ ס"ח 208, תשי"ח, עמ' 18.

² ק"ח 709, תשי"ח, עמ' 737; ק"ח 1001, תשכ"א, עמ' 753.

(ב) כל יבואן שיבא אחרי יום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957) טובין המפורטים בתוספת הראשונה פריטים 5 ו-6 או המחזיק בטובין האמורים ישלם עליהם לאוצר המדינה תשלום שנקבע להם באותה תוספת.

2. בסעיף 3 לצו העיקרי, אחרי פסקה (2) יבוא :

„(3) לגבי הטובין שפורטו בתוספת הראשונה בפריטים 5 ו-6 וטרם שוחררו מהמכס — בשעה שהטובין שוחררו על ידי רשות המכס ובכל מקרה אחר — כפי שייקבע בצו אישי“.

3. בתוספת הראשונה לצו העיקרי, אחרי פריט 5 יבוא :

„6. חומר הדברה פרתיון המכיל לפחות 95% חומר פעיל — לשם הסדרת הביקוש או התצרוכת וקיום מחיר אחיד או יציב

2 לירות לק"ג

4. לצו זה ייקרא „צרשעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 2) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961“

משה דיין
שר החקלאות

י"ט בשבט תשכ"א (5 בפברואר 1961)
(חמ 74043)

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר דבש

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור :

1. בצו זה —

„דבש“ — חומר טבעי המופק מצוף פרחים על ידי דבורת הדבש (Apis Mellifica) הנאגר ביצרות (חלות דבש) והגדרה מהיערות באמצעות כוח צנטריפוגלי או כוח הכובד ;
„תחליף דבש“ — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש), תשכ"א—1960² ;

„יצרן“ — כוורן או אדם אחר העוסק באריות דבש ;

„סוחר“ — אורז דבש, סיטונאי, קמעונאי או סוכן של דבש.

2. לא ירכוש סוחר את הבעלות על דבש או את ההחזקה בו אלא בליווי חשבון המכיל כל הפרטים הנדרשים לפי סעיף 25 לחוק.

3. לא ייצר יצרן, לא יארוז ולא יחזיק במפעלו תחליף דבש, סוכר, או גלוקוזה מסחרית, או חמרי גלם אחרים העשויים לשמש לייצור תחליף דבש או מיתקנים העשויים לשמש לייצור כזה.

4. הוראות סעיף 3 לא יחולו על סוכר שמשמש בו כוורן להאכלת דבורים.

5. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (דבש), תשכ"א—1960³ — בטל.

6. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (דבש) (מס' 2), תשכ"א—1961“.

פנחס ספיר

שר המסחר והתעשייה

ח' בשבט תשכ"א (25 בינואר 1961)
(חמ 740101)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת 1072, תשכ"א, עמ' 374.
³ ק"ת 1072, תשכ"א, עמ' 372.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר תחליף דבש

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—

1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש), תשכ"א—1960², במקום ההגדרה "דבש" תבוא הגדרה זו:

"דבש" — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (דבש) (מס' 2), תשכ"א—1961³.

2. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש) (תיקון), תשכ"א—1961".

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

ח' בשבט תשכ"א (25 בינואר 1961)
(חמ 740101)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 1072, תשכ"א, עמ' 374.
³ ק"ח 1101, תשכ"א, עמ' 939.

מרור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

צו בדבר עבירות קנס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 99 (א) לפקודת העיריות, 1934¹, אני מודיע ומצווה לאמור:

1. בחלק א' לתוספת הראשונה לצו העיריות (עבירות קנס), תשי"ח—1958², אחרי פרט 7 ייוסף פרט זה:

תיקון התוספת
הראשונה

טור א' חוקי העור	טור ב' הסעיף	טור ג' שיעור הקנס בעירות
---------------------	-----------------	-----------------------------

8. חוק עזר לירושלים

(העמדת רכב וחנייתו).

תשכ"א—1960³ 11 "3

2. לצו זה ייקרא "צו העיריות (עבירות קנס) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961".

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ג בשבט תשכ"א (30 בינואר 1961)
(חמ 8078)

אני מסכים.
פנחס רוזן
שר המשפטים

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1; ס"ח 234, תש"ר, עמ' 160.
² ק"ח 788, תשי"ח, עמ' 1077; ק"ח 1057, תשכ"א, עמ' 90.
³ ק"ח 1075, תשכ"א, עמ' 445.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית בקעת בית-שאן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958³, בפרט (ה) — (1) לצד שם הישוב נזה איתן מתחת לטור ב' גושים וחלקות רישום קרקע, במקום הקטע „החלקות: 10 עד 19 בגוש 22903" יבוא קטע זה:

„החלקות 5 עד 19 בגוש 22903;

29 עד 31, 42 עד 55, 57 וחלקי חלקות 5 עד 11, 32 עד 41, 56, 58,

66, 71, 72 בגוש 22904;

6, 7, 9 עד 13 בגוש 22937";

(2) מתחת לקו, בקטע „החלקות", יימחקו הקטעים להלן:

„5 עד 9 בגוש 22903;

29 עד 31, 42 עד 55, 57 וחלקי חלקות 5 עד 11, 32 עד 41, 56, 58, 66, 71, 72,

בגוש 22904;

6, 7, 9 עד 13 בגוש 22937".

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (בקעת בית-שאן) (תיקון), תשכ"א—1961".

חיים משה שפירא
שר הפנים

ח' בשבט תשכ"א (25 בינואר 1961)
(חמ 8001)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 797, תשי"ח, עמ' 1256.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית יואב

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958³, בפרט (כח), ליד הישוב רבדים, ולאחר הכתוב תחת טור ב', יווסף:

„פרט לשטחים בגושים 2222, 2217, 2203 המותחמים בקווים ירוקים במפה בקנה מידה 1:10,000 והחתומה ביד שר הפנים ביום כ"ז בטבת תשכ"א (15 בינואר 1961).

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (יואב) (תיקון), תשכ"א—1961".

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ז בטבת תשכ"א (15 בינואר 1961)
(חמ 8001)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 797, תשי"ח, עמ' 1256; ק"ת 1004, תש"ד, עמ' 901.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית נחל שורק

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:
1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) תשי"ח—1958³, במקום פרט (לח) יבוא פרט זה:

החלפת
פרט (ח)

„(לח)

נחל שורק

בפרט זה „מפה” — המפה של אזור נחל שורק הערוכה בקנה מידה של 1:10.000 והחתומה ביד שר הפנים ביום כ"ט בטבת תשכ"א (17 בינואר 1961) ושהעתיקים ממנה נמצאים במשרד הפנים ובמשרד המועצה האזורית:

טור ב'
נושים וחלקות רישום קרקע

טור א'

הגושים : 4307, 4310 בשלמותם.	בית חלקיה
הגושים : 2211 עד 2216 בשלמותם ; 2217 פרט לחלק שמדרום לכביש מסמיה — לטרון.	בני ראם
החלקות : 7 עד 13, 18 עד 25, 29 עד 33, וחלקי חלקות 26, 27 (דרכים) בגוש 2210.	
הגושים : 2204 עד 2209, 4308, 4309, 4314 עד 4316, 4591 בשלמותם.	חפץ חיים
החלקות : 1 עד 6, 14 עד 17, 28 וחלקי חלקות 26, 27 (דרכים) בגוש 2210, 1, 5 עד 7, 9, 72 (דרך) בגוש 2239.	
הגושים : 3595, 3596, 3601, 3602, 3893 עד 3907, 3911 עד 3913, 3914, 3915 בשלמותם, 3912 פרט לחלקות שמצפון מערב למסילת הברזל.	יסודות
החלקות : 1, 2 בגוש 4521 ; 1, 3, 5, 12, 14, 19 בגוש 4523 ; ואותו השטח הנמצא בין מסילת-הברזל לירושלים — תל-אביב-יפו ובין הגושים 3895, 3915 וחלקה 14 בגוש 4523.	
הגושים : 3599, 3600, 3603, 3604 עד 4300, 4303 עד 4306, 4512 עד 4514 בשלמותם ; קטעי גושים 4515, 4520 הנמצאים צפונית לכביש משמייע-שלום — לטרון כולל הכביש.	נתיבה
הגוש : 4593.	
בגוש : 2203 החלקות : 6, 7, 44, 47, 57, 61, 62, 64, וחלקי חלקות 53, 54, 65, כמסומן במפה.	
בגוש : 2222 החלקות : 10 עד 12, 16 עד 19, 44 עד 46, וחלקי חלקות 2 עד 6, 9, 13, 15, 20 עד 41, 47 עד 51 כמסומן במפה.	
בגוש : 2217 החלקות : 51 עד 55, וחלקי חלקות 35, 50, כמסומן במפה.	

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (נחל שורק) (תיקון)”, תשכ"א—1961.

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ט בטבת תשכ"א (17 בינואר 1961)
(תמ 8001)

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 707, תשי"ח, עמ' 1256.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לבתי-ים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית בת-ים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, ססתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע, או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי הפקודה;
„מד-מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„המועצה” — מועצת העיריה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של העיריה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ולגבי מפעל מים שעליו ניתן רשיון לפי סעיף 2, גם מי שניתן לו הרשיון;

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” — בנין, קרקע תפוסה, אדמת בנין או אדמה חקלאית כמשמעותם בסעיף 101(א) לפקודה;

„העיריה” — עיריית בת-ים;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (ביוב, תיעול ומים), 1936;

„צרכן” — מי שרשום בלוח השומה כמחזיק בנכס וכן מי שמחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן על ידי ראש העיריה לאדם שמלאכתו בכך לבצע עבודות שרברבות של רשת פרטית;

„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לויסות, לחימום או לפיוור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס.

מפעלי מים

2. (א) שמירת מפעלי המים בתחום העיריה והמים שבהם, הנהלתם והפיקוח עליהם, וכן אספקת המים, הם בידי העיריה.

(ב) לא יקים אדם בתחום העיריה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ג) בעד מתן רשיון לפי סעיף קטן (ב), תשולם לעיריה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוק או התקנה מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתה מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש לעיריה מראש —

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, או

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל,

הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש לעיריה מראש הוצאות לפי חשבון

שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת, או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם לעיריה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו

של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של

הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור ישלם המבקש לעיריה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באביזרים

שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על דיו כאמור בסעיף

קטן (ו) באביזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד"מים או אביזר, או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

אגרת הנחת
צינורות

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים —

הגובל קטע רחוב שבו הניחה העיריה צינור מים, ישלם לעיריה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

התקנת
מד"מים

6. (א) המנהל רשאי להתקין מד"מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו, או להסירו.

(ב) מד"מים הוא רכוש העיריה.

(ג) לא יותקן מד"מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי

המנהל.

(ד) צרכן ישלם לעיריה אגרת מד"מים הכוללת את הוצאות מד"מים והתקנתו

בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) בעד השימוש במד"מים, בדיקתו השיגרתית אחת לשנתיים, תיקונו והחלפתו

מחמת התבלות, ישלם הצרכן לעיריה דמי שימוש בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ו) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד־המים או לאבדנו, זולת אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מפקידי העיריה או מפועליה בשעת מילוי תפקידיהם.
(ז) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד־המים אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שמד־המים ייבדק על ידי המנהל. בעד בדיקת מד־המים כאמור, ישלם הצרכן לעיריה אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת, זולת אם הבדיקה העלתה שמד־המים פגום.

אגרות מים

7. (א) הותקן מד־מים, ישלם הצרכן לעיריה בעד אספקת מים אגרת מים בשיעורים שנקבעו בתוספת, לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד־המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד־המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי הוא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד־המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמד־המים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי־דיוקו.

(ד) לא הותקן מד־מים, ישלם הצרכן לעיריה בעד אספקת מים אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל, מיזמתו הוא, וחייב הוא לבקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת אגרת מד־המים, דמי השימוש ואגרת המים או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עור זה, בין אותם צרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מאגרת מד־המים, דמי השימוש ואגרת המים או התשלום האחר המתאים ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמד־המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

אספקת מים
לפי חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עור זה, יתולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי לחייב צרכן להפקיד בקופת העיריה פקדון להבטחת תשלום אגרת מים, אגרת מד־מים, דמי שימוש במד־המים או דמי נזק עקב אבדן מד־המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה, כדמי שימוש או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשולם מראש, במועד שנקבע לשילום הארנונה הכללית לפי הפקודה; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד־מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר העיריה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) האגרות או התשלומים האחרים שלא נקבע להם בסעיף זה מועד אחר לשילומם ישולמו תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה.

11. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב.

12. המועצה רשאית להפחית כל אגרה או תשלום אחר המגיעים לפי חוק עזר זה, או לוותר עליהם, מתוך התחשבות במצבו הכלכלי של החייב בהם, או אם החייב בהם הוא מוסד צדקה, דת, חינוך, תרבות, אמנות או ספורט.

13. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדממים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום חמישה ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 3, או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 18, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג) לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדממים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל, או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדממים, צינור או אביזרים או כיוצא בהם או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או פגיעה אחרת במים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב או להפסיק אספקת המים לפי סעיף 13 או 14;

(5) לבדוק אם קיימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל, או למי שהורשה על ידיו, מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.
 (ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
 (ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אוויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובחתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת מים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה.
 (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.

(ח) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדיו, כל אביזר השייך למפעל מים.
 (ט) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(י) לא יפתח אדם, פרט לעובד עיריה במילוי תפקידו, ברז המיועד להשקאת נטיות ציבוריות.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 14, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. (א) חיבור של רשת פרטית, שנותק לפי הוראות חוק עזר זה, לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

19. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל מים.

20. (א) ראש העיריה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש העיריה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או בעל של חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

21. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית, לא יבצע בהם שינוי או תיקון ולא יתקן מדמים אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש העיריה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לעיריה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב המעוניין בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.

מכירת מים
והעברתםחידוש חיבור
שנותקשמירה מפני
זיהוםדרישת
חיסונים

רשיון שרברב

22. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה, תהא כדין אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגו במקום בולט על הנכס הנדון במסמך.
23. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש העיריה.
24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבתרים” (אספקת מים), תשכ”א—1961.

תוספת

האגרה בלירות

400.—	1. אגרת רשיון להקמת מפעל מים או לשימוש בו (סעיף 2 (ג)) — לשנה
	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ב) (1)) :
	(1) בעד חיבור —
60.—	(א) שאינו עולה על 1"
90.—	(ב) העולה על 1" ואינו עולה על 2"
120.—	(ג) העולה על 2"
30.—	(2) הרחבת חיבור — עד 2"
75.—	למעלה מ-2"
25.—	(3) פירוק חיבור או התקנתו מחזד לפי דרישת הצרכן
	3. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 4 (ב))
5.—	4. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 4 (ה))
5.—	5. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) :
0.50	(1) לכל מטר מרובע של שטח המגרש
20.—	נוסף לזה לכל חדר מגורים — עד 30 מטרים מרובעים
30.—	לכל 30 מטרים מרובעים נוספים תוספת של
50.—	(2) לכל חנות
20.—	(3) קיוסק
20.—	(4) מחסן ששטחו במ"ר — למעלה מ-5 עד 30
20.—	לכל 30 מ"ר נוספים תוספת של
	6. אגרת מדמים (סעיף 6 (ד)) :
	מדמים —
95.—	(א) שאינו עולה על 3/4"
100.—	(ב) העולה על 3/4" ואינו עולה על 1"
130.—	(ג) העולה על 1" ואינו עולה על 1 1/4"
160.—	(ד) העולה על 1 1/4" ואינו עולה על 2"

כשאינו מיתקן מוכן להתקנת מדמים	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מדמים
95.—	50.—
100.—	75.—
130.—	100.—
160.—	145.—

כשאינו מיתקן מוכן להתקנת מד"מים	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד"מים
---------------------------------------	-------------------------------------

7. דמי שימוש במד"מים (סעיף 6 (ה)) — לשנה —

9.60	(א) שאינו עולה על "1
18.—	(ב) העולה על "1 ואינו עולה על "14
24.—	(ג) העולה על "14 ואינו עולה על "2
36.—	(ד) העולה על "2

8. אגרת בדיקת מד"מים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 6 (ז))

7.50

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------------	-------------------------

9. אגרת מים (סעיף 7) —

(א) מקום שהותקן מד"מים (סעיף 7 (א)):

		(1) בנין מגורים—לדירה—לחודש—
		ל-10 מ"ק הראשונים
1.20 לדירה	12	ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם
	20	לכל מ"ק מעל ל-16 מ"ק
	30	לגבי דירה שהצפיפות הממוצעת בה עולה על שתיים וחצי נפש לחדר תינתן הנחה של 20% לתצרוכת העולה על 10 מ"ק לחודש או 15 מ"ק לחדשיים.
		(2) לצרכי השקאת גינות מסביב לבית בחדשים אפריל — נובמבר בהגבלה של 2.5 מ"ק — לכל 25 מ"ק או חלק מהם מהגינה המושקית (הנ"ל לאחר 10 מ"ק הראשונים לדירה לחודש)
	8	(3) בית עסק או בית מסחר המשתמש במים לצרכי עובדיו בלבד (רחצה ונקיון) משרד מסחרי או מחסן
1.20 לחודש	20	(4) בית עסק המשתמש במים לצרכי עסק, משרד (שלא פורט בפסקה (3)), בית-מלאכה, בית-חרושת או מוסדות (כולל מוסדות תעשיה, מוסדות ממשלה, צבא ואחרים)
2.20 לחודש	12	(5) חקלאות
	8	(6) בניה
	50	

(ב) מקום שלא הותקן מד-מים (סעיף 7(ד)):

- 1.— דירה, משרד — לחדר — לחודש
- (2) חנות או בית מלאכה שאינו משתמש במים לצרכי ייצור
- 1.75 ששטחם לרבות מחסן הצמוד אליהם 30 מ"ר — לחודש
- 1.75 לכל 20 מ"ר נוספים או חלק מהם, תוספת של
- (3) מחסן ששטחו עד 50 מ"ר — לחודש
- 1.75 לכל 50 מ"ר נוספים או חלק מהם, תוספת של
- (4) מסעדה, בית קפה ששטחם עד 40 מ"ר — לחודש
- 6.50 לכל 40 מ"ר נוספים או חלק מהם, תוספת של
- 3.50 מזנון ששטחו עד 20 מ"ר — לחודש
- 3.50 לכל 10 מ"ר נוספים או חלק מהם, תוספת של
- 1.50 (6) קיוסק לגזוז — לחודש
- 3.—
- 2.50 (7) אטלז — לחודש
- 15.—
- (8) מאפיה — לחודש
- 10.—
- (9) חנות דגים — לחודש
- (10) קרקע תפוסה ושטחים שמשמשים בהם יחד עם בנין —
- לכל 100 מ"ר משטח הקרקע כולה או כל חלק מהם —
- 1.80 לשנה
- 5.— 10. אגרת חידוש חיבור (סעיף 13 (ד))
- 10.— 11. אגרת רשיון שרברב (סעיף 21 (ה))

דוד בן-ארי
ראש עיריית בת-ים

נתאשר.
כ"ג בטבת תשכ"א (11 בינואר 1961)
(חמ 813301)

היים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לחדרה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה מועצת עיריית חדרה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת הראשונה לחוק עזר לחדרה (מס עסקים עירוני), תשי"ז—1956³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת ראשונה זו:

החלפת התוספת
הראשונה

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1486, עמ' 115.
³ ק"ת 646, חשי"ו, עמ' 228; ק"ת 668, חשי"ו, עמ' 1144.

תוספת ראשונה

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	בית חרושת —	1500	אגודה שיתופית לאשראי וחסכון אוטובוסים —
100	גלידה		שירות עירוני או בידעיוני
60	חיתוך שיש	2000	אוטובילים —
2000	נייר		שירות חשמל או מכירת חלקים
	מיצים או שימורים, המעסיק עובדים שכירים —	150	אולם לחתונות —
60	עד 5		עד 200 מקומות
125	10—6	50	למעלה מ-200 מקומות
200	20—11	100	אופנוע, אופניים וחלקיהם —
250	30—21		מכירה או תיקונים
600	50—31	50	אופטיקאי —
1000	100—51		שאינו מעסיק עובדים שכירים
1500	101 ומעלה	30	המעסיק עובדים שכירים
2000	צמיגים	50	אטליו —
	קרח —		שאינו מוכרים בו בשר עוף ומספר לקוחותיו —
600	עם מחסן קירור	40	עד 500
300	בלי מחסן קירור	60	501 עד 1000
60	רעפים	75	1001 עד 1500
	בית מלאכה —	100	1501 עד 2000
15	השחזה	125	2001 ומעלה
15	חותמות או חרטי שלטים		שמוכרים בו בשר עוף ומספר לקוחותיו —
24	מברשות ומטאטאים המעסיק עובדים שכירים	50	עד 500
	מכשירי רדיו או חשמל —	75	501 עד 1000
30	תיקונים	90	1001 עד 1500
	נעלים אורטופדיות —	125	1501 עד 2000
20	המעסיק עובדים שכירים	150	2001 ומעלה
300	בית דפוס או ליטוגרפיה		ביטוח —
	בית מלון —	800	חברות או סניפיהן
60	עד 10 חדרים	125	סוכנים המייצגים חברות ללא משרד
120	11 חדרים ומעלה		ביצים —
	בית מסחר —	200	מכירה בסיטונות
60	אריגי צמר ובד	25	בית אוכל למוצרי חלב
50	אריגי צמר או בד		בית חרושת או בית מלאכה —
35	ארנקים ומוצרי עור		שאינו משתמשים בו במכונות מונעות בחשמל
72	בגדים מוכנים		או בכוח מיכני אחר ושלא פורט במקום אחר
	בגדים משומשים —		בתוספת זו, המעסיק עובדים שכירים —
30	חנות	20	1
12	דוכן	40	2—4
	ברזל ומוצרי ברזל, או גרוטאות מתכת —	100	5—8
40	בקמעות	120	9—10
120	בסיטונות	400	11—20
40	גלנטריה	600	21 ומעלה
100	גלנטריה ובגדים מוכנים		שמשמשים בו במכונות מונעות בחשמל או
60	דברי אמנות, מערכות כלים וכלי נוי		בכוח מיכני אחר — ושלא פורט במקום אחר
	דגים —		בתוספת זו —
15	חנות או דוכן	60	עד 5 כ"ס
60	זבל כימי	100	6—10 כ"ס
	זכוכית —	150	11—20 כ"ס
50	מכירה בלבד	300	21—30 כ"ס
72	מכירה וליטוש	500	31—40 כ"ס
24	חגורות, חזיות או מחוכים	800	41 כ"ס ומעלה
48	חוטי תפירה		בית חרושת —
		50	אטריות
		150	גוזי, סודה או מים מינרליים

	בית מסחר —
	רהיטים —
96	חנות
200	חנות ומחסן
20	משומשים
24	רקמה ומלאכה יד
15	שמיכות או מזרונים
72	שמלות לגברות
300	שמן מאל — סוכנות או מכירה בסיטונות
80	שעונים, כלי כסף ותכשיטים
30	תמרוקים ובושם
75	בית מרקחת
	בית ספר לנהגות —
100	לכל כלי רכב
	בית קפה או מסעדה —
	עם רשיון למשקאות משכרים —
25	1 דרגה
75	2 דרגה
100	3 דרגה
150	4 דרגה
25	כלי רשיון למשקאות משכרים
	בנוין —
350	משאבה בלבד
425	משאבה ותחנת סיכה
	מחסן למכירת בנוין ונפט או כל תומר דלק
450	אהר
2000	בנק או סניף של בנק
20	בריכת שחיה
200	גז — סוכנות או אספקה
24	גז או גלידה — קיוסק
30	גן ילדים פרטי או גן
	הובלה —
	לכל מכונית משא או טנדר —
20	עד 3 טונות
6	למעלה מ-3 טונות — לכל טונה נוספת
500	החסנת מכוניות או מחסני ערובה
400	זיפוף — מכירה
500	חברה לעיבוד פרדים
	חייט —
	המעסיק עובדים שכירים —
50	עד 2
75	3 ומעלה
400	חלב — מחלבה או תחנת ריכוז
	חשמל —
2000	חברה לייצור, לחלוקה ואספקה
150	טחנה — קמח
100	זרפים או חצץ
	טכנאי שיניים —
150	עם מעבדה
75	ללא מעבדה
	טכסטיל —
12	אריגה או טוויה — לכל גול
100	ייעוץ בעניני מס הכנסה
	ירקות או פירות —
	שיוק או אספקה —
800	חברות או אגודות שיתופיות
300	שותפויות או יחידים

	בית מסחר —
	חמרי בנין —
	בית מסחר
120	מחסן למכירה בקמעונות
50	מחסן כללי — מכירה, חלוקה ואכפפה
500	טבל או סיגריות — בסיטונות
50	ירקות או פירות —
	חנות
30	דוכן
12	כלי עבודה, מלאכה, ציוד חקלאי
60	כלי בית ומטבח
36	כלי בו
500	מכולת —
200	בסיטונות
50	בקמעונות
60	מכולת ומעדנים
	מכירת עופות חיים או שחוטים —
	חנות
40	דוכן
20	בסיטונות
200	מכירת עצים —
20	להסקה
100	לחקלאות או תעשיה
150	מכשירי חשמל
	מכשירי כתיבה ונייר —
400	בסיטונות
48	בקמעונות
90	מכשירי כתיבה, נייר וספרים
	מכשירי רדיו ומגברי קול —
	מכירה או השכרה
100	ממתקים או מעדנים
300	סוכנות בית חרושת
60	בקמעונות
	מספוא או תבואה —
75	כלי מערבלי
120	עם מערבלי
500	סילו
	משקאות משכרים —
300	בסיטונות או סוכנות
30	בקמעונות
48	נעליים
60	נשק, תחמושת ומכשירי דיג
28	סידקית
	סריגה —
30	חנות או סלון
	עוגות או תופנים —
40	חנות או קונדיטוריה
24	עורות מעובדים
24	פרחים
48	צבעים או שמנים
24	צילום וצרכי צילום
100	צמיגים
24	צעצועים
	קמח —
	בסיטונות
75	בקמעונות
20	

פרייהדר —	
800	שיווק או סחר בסיטונות או בית אריזה
50	צבעי — המעסיק עובדים שכירים
	קבלן, או חברה קבלנית, לאינסטלציות מים
	או חשמל —
500	עם משרד
72	בלי משרד
	קבלן, או קבלן משנה, בין לפי חוזה ובין באופן
	אחר, לבניה, עבודות קידוח, עבודות ציבוריות,
	סידור, טיוח, הקמת שלדי בניין, צבעות, ריצוף
	או עבודות כיוצא באלה, בניה ברום, ארגון
	בניה, בניית בתים, או דירות למכירה — מוסד,
	חברה, אגודה שיתופית, שותפות או יחיד שהיקף
	עבודתו לשנה בלירות —
200	עד 25000
300	למעלה מ-25000 עד 50000
800	למעלה מ-50000 עד 100000
1500	למעלה מ-100000
קולנע —	
	שמספר גוקומות הישיבה בו —
150	עד 500
300	501 ומעלה
75	קולנע קיצי
100	רופא
72	רופא וטרינרי
72	רופא שיניים או מרפאת שיניים
	רפת המכילה פרות חולבות —
18	10-6
25	11 ומעלה
20	שען המעסיק עובדים שכירים
100	שירות מוניות בין עירוני
72	שרברב ומכירת חלקי אינסטלציה
	תחנת טרקטור — לכל טרקטור —
150	עד 30 כ"ס
200	למעלה מ-30 כ"ס
75	תחנת סיכה
	תעשיית בלוקים או צינורות מלט, או חמרי בנין
	אחרים —
	המעסיק עובדים שכירים —
150	עם מיכון
80	בלי מיכון
60	מלאכה או עסק שלא פורטו במקום אחר בתוספת זו

מאפיה — המעסיקה עובדים שכירים	
לרבות בעלים —	
75	עד 3
150	4-10
200	11 ומעלה
80	מגרסה
	מהנדס או אדריכל —
75	שאינו מעסיק עובדים שכירים
150	המעסיק עובדים שכירים
48	מונית
	מוסף או תחנת שירות לאוטומובילים —
	המעסיק עובדים שכירים —
150	עד 4
200	5 ומעלה
50	מחסן להחסנת סחורות
300	מחצבה
	מים —
200	מכון למכירת מים לשתייה, לצרכי תעשייה או
	תקלאות
	מכבסה או ניקוי כימי —
75	חשמלית
36	לא חשמלית
50	מכון ליופי
75	מנהל חשבונות — משרד
24	מוספה — המעסיקה עובדים שכירים
24	מרפדה — המעסיקה עובדים שכירים
	משאבות מים — הרכבה או אינסטלציה —
500	חברות או אגודות שיתופיות
300	שותפויות או יחידים
24	משרד לתרגומים
	משרד או סוכנות —
60	לתיירות, נסיעות או פרסום
	מתווך —
120	עם משרד
60	בלי משרד
	עופות — לולים שיש בהם עופות —
24	401-500
36	501-600
50	601-1000
75	1001-2000
100	2001 ומעלה
100	עורך דין

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ד (1 באפריל 1960).
3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1960/61 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.
4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחדרה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשכ"א—1961".

יצחק וידרקר
ראש עיריית חדרה

נתאשר.

י"ז בטבת תשכ"א (5 בינואר 1961)
(חמ 87424)

חיים משה שפירא
שר הפנים

מקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחולון בדבר מניעת הנדירה של חול מנכס לרחוב

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית חולון

חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

“העיריה” — עיריית חולון;

“ראש העיריה” — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

“נכס” — קרקע תפוסה או פנויה;

“בעל” — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס

נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס

ובין שאינו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכס לתקופה שלמעלה

משלוש שנים;

“רחוב” — דרך, נתיב להולכי רגל, מדרכה, גשר, רחבה או גינה שיש לציבור זכות מעבר

בהם.

מניעת נדירה
חול

2. (א) בעל נכס ימנע נדירת חול מהנכס לרחוב.

(ב) ראש העיריה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת בעל נכס, שבמשך התקופה

שנקבעה בהודעה יעשה כל הפעולות המפורטות בהודעה והדרושות, לדעת ראש העיריה,

למניעת נדירה של חול מהנכס לרחוב.

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור בסעיף קטן (א) חייב למלא אחריה.

רשות כניסה

3. (א) ראש העיריה רשאי להיכנס לנכס על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק

עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש העיריה ולא ימנע ממנו מהשתמש בסמכותו לפי סעיף

קטן (א).

ביצוע עבודות
על ידי ראש
העיריה

4. (א) לא מילא בעל נכס אחרי דרישת ראש העיריה לפי סעיף 2 (ב), רשאי ראש

העיריה לבצע את העבודות ולגבות את כל הוצאות הביצוע מאותו בעל.

(ב) נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות שהוצאו לביצוע העבודות האמורות,

יכריע המהנדס העירוני באישור בכתב.

מסירת הודעה

5. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהיה כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת

או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אדם מבני

משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר, העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב

רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה,

או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה והודעה או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים

בתחום העיריה.

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 2 וראש העיריה לא השתמש בסמכותו לפי סעיף 4 (א) והיתה העבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחולון (מניעת נדידה של חול מנכס לרחוב), תשכ״א—1961”.

פ. אילון
ראש עיריית חולון

נתאשר.

כ״ג בטבת תשכ״א (11 בינואר 1961)
(חמ 874111)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית-דגן בדבר מניעת רעש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית בית-דגן חוק עזר זה:

1. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה המקומית בית-דגן, ולא יגרום שיוקם, בין השעות 24.00—06.00, רעש חזק או ממושך או חוזר ונשנה, שיש בו משום הפרעה לאדם הגר, העובר או המצוי בקרבת מקום או לעוברים ושבים, בין שהרעש נעשה בכלי נגינה, ברמקול, בצפירה, בקריאות או בהקשות וכיוצא באלה, ובין שהוא נעשה בכל אופן אחר.
(ב) מי שילד נמצא בפיקוחו חייב למנעו מהקמת רעש כאמור בסעיף קטן (א).

איסור
הקמת רעש

2. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות.

ענשים

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית-דגן (מניעת רעש), תשכ״א—1961”.

השם
החוק

ש.ל.מ.ה. אורבך
ראש המועצה המקומית בית-דגן

נתאשר.

ו' בטבת תשכ״א (5 בינואר 1961)
(חמ 813905)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע״ר 1941, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבנימינה בדבר קביעת לוחיות-מספר בבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מחקנה המועצה המקומית בנימינה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית בנימינה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„בנין” — כל בנין ומבנה בתחום המועצה;

„בעל בנין” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאינו הבעל הרשום, וכולל שוכר ושוכר-משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה משלוש שנים.

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל הבנין, לקבוע על גבי הבנין לוחיות-מספר, ולהחליף לוחית-מספר מקולקלת או מטושטשת הקבועה עליו, ובעל הבנין חייב למלא אחרי הדרישה תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה.

(ב) ראש המועצה יקבע את צורת לוחיות-המספר והן יותקנו בהתאם להוראותיו.

(ג) מסירת ההודעה תהא כדין, אם נמסרה לידי בעל הבנין, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים לידי אחד מבני משפחתו או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק באותו מקום, או נשלחה בכתב רשום הערוך אל בעל הבנין לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו, הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על גבי הבנין הנדון בהודעה.

3. לא יקבע אדם לוחית-מספר על גבי בנין, לא יסירנה ולא יחליפנה אלא ברשות בכתב מאת ראש המועצה.

4. לא מילא בעל הבנין אחרי הדרישה או אחרי ההוראות שניתנו לו לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) לסעיף 2, או עבר על הוראות סעיף 3, רשאי ראש המועצה לקבוע על גבי בנינו של אותו בעל בנין את לוחית-המספר, להסירה או להחליפה, ולגבות מבעל הבנין כל הוצאה בקשר לעבודות אלה.

5. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), (ב) ו-3, דינו — קנס מאתיים לירות.

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבנימינה (קביעת לוחיות-מספר בבנינים)”, תשכ”א — 1961.

מ. אלון

נתאשר.

ראש המועצה המקומית בנימינה

כ”ט בכסלו תשכ”א (18 בדצמבר 1960)
(חמ 813200)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע”ר 1041, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגבעת-עדה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית גבעת-עדה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 „המועצה” — המועצה המקומית גבעת-עדה;
 „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדהף אוויר מסוכן;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
 הגדרות
2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
 ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
 הפעלת צעצועים מסוכנים
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה בידי המבקש.
 בקשה למתן היתר
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
 מתן היתר ותנאיו
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
 פקיעת היתר
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
 אגרות היתר
8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
 חובת אפטרופוס
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
 סמכויות כניסה ובקורת
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
 ענשים
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגבעת-עדה (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961”.
 חשם

נתאשר.

אהרן איצקוביץ

ראש המועצה המקומית גבעת-עדה

כ"ט בטבת תשכ"א (17 בינואר 1961)

(חמ 81607)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגן-יבנה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית גן-יבנה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אפטרופוס“ — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
„המועצה“ — המועצה המקומית גן-יבנה;
„ילד“ — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח“ — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
„צעצוע מסוכן“ — כלי הפולט זורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגן-יבנה (צעצועים מסוכנים)“, תשכ״א—1961.

ש מ ו א ל א ו ר ח י ו נ

ראש המועצה המקומית גן-יבנה

נתאשר.
י״א בטבת תשכ״א (30 בדצמבר 1960)
(חמ-816208)

ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

¹ ע״ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

קובץ החקיקה 1101, כ: בשכס תשכ״א, 9.2.1961

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחבל-מעון בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית חבל-מעון חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הנדרות
 - „אפוטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 - „המועצה” — המועצה האזורית חבל-מעון;
 - „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 - „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 - „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 - „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה בידי המבקש.
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחבל-מעון (צעצועים מסוכנים)”, תשכ”א—1961.

נתאשר.
י”ד בטבת תשכ”א (2 בינואר 1961)
ראש המועצה האזורית חבל-מעון
(חמ 827400)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1, מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר ליואב בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית יואב חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה” — המועצה האזורית יואב;

„ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים
מסוכנים
ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים
מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן
היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

מתן היתר
ותנאיו

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאיו נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרות היתר

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

חובת
אפטרופוס

8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

סמכויות כניסה
ובקורת

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליואב (צעצועים מסוכנים), תשכ”א—1961”.

יואב פינקוס

נתאשר.

ראש המועצה האזורית יואב

י”ד בטבת תשכ”א (2 בינואר 1961)

(חמ 83157)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר ליזרעאל בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית יזרעאל חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
„המועצה” — המועצה האזורית יזרעאל;
„ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
„פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
„צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
8. לא ירשה אפטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליזרעאל (צעצועים מסוכנים), תשכ”א—1961”.

י ע ק ב א ג ו ז י
נ ת א ש ר
י”א בטבת תשכ”א (30 בדצמבר 1960)
ראש המועצה האזורית יזרעאל
(חמ 83128)

חיים משה שפירא
שר הפנים

1 ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למנשה בדבר קביעת לוחיות-מספר בבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקנה המועצה האזורית מנשה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה האזורית מנשה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„בנין” — כל בנין ומבנה בתחום המועצה;

„בעל בנין” — אדם המקבל או הוכאי לקבל הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאינו הבעל הרשום, וכולל שוכר ושוכר-משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה משלוש שנים.

קביעת
לוחיות-מספר

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל הבנין, לקבוע על גבי הבנין לוחיות-מספר, ולהחליף לוחית-מספר מקולקלת או מטושטשת הקבועה עליו, ובעל הבנין חייב למלא אחרי הדרישה תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה.

(ב) ראש המועצה יקבע את צורת לוחיות-המספר והן יותקנו בהתאם להוראותיו.

(ג) מסירת ההודעה תהא כדין, אם נמסרה לידי בעל הבנין, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים לידי אחד מבני משפחתו או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק באותו מקום, או נשלחה במכתב רשום הערוך אל בעל הבנין לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו, הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על גבי הבנין הנדון בהודעה.

3. לא יקבע אדם לוחית-מספר על גבי בנין, לא יסירנה ולא יחליפנה אלא ברשות בכתב מאת ראש המועצה.

סמכויות
ראש המועצה

4. לא מילא בעל הבנין אחרי הדרישה או אחרי ההוראות שניתנו לו לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) לסעיף 2, או עבר על הוראות-סעיף 3, רשאי ראש המועצה לקבוע על גבי בנינו של אותו בעל בנין את לוחית-המספר, להסירה או להחליפה, ולגבות מבעל בנין כל הוצאה בקשר לעבודות אלה.

5. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), (ב) ו-3, דינו — קנס מאתיים לירות.

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למנשה (קביעת לוחיות-מספר בבנינים)”, תשכ”א — 1961.

ל. אדיב

ראש המועצה האזורית מנשה

נתאשר.

ט”ז בטבת תשכ”א (4 בינואר 1961)
(חמ 8390014)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעמק-לוד בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית עמק-לוד חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „אפסידופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 „המועצה” — המועצה האזורית עמק-לוד;
 „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
8. לא ירשה אפסידופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק-לוד (צעצועים מסוכנים), תשכ”א—1961”.

הנדרות

ייצור צעצועים
מסוכנים
ומכירתם

הפעלת צעצועים
מסוכנים

בקשה למתן
היתר

מתן היתר
ותנאיו

פקיעת היתר

אגרות היתר

חובת
אפסידופוס

סמכויות כניסה
ובקורת

ענשים

השם

נתאשר.

דוד דוידוביץ

ראש המועצה האזורית עמק-לוד

כ”ג בטבת תשכ”א (11 בינואר 1961)
(המ 830501)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לפקיעין בדבר תכנון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית פקיעין חוק עזר זה:

פרק ראשון: הוראות כלליות

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בנין” — בית, צריף, מחסן או אוהל או חלק מהם, המשמש כחידת דיור נפרדת, וכל מבנה אחר, לרבות הקרקע שמשמשים או מחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או כמקום אחסנה ולמעט בית מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה” — כל מבנה או חלק ממנו שעושים בו מלאכה, לרבות בית-חרושת, מוסך, גורן, מחסן או חצר המשמשים יחד עם בית מלאכה;

„אורווה” — מקום גדור או בלתי גודר, מקורה או בלתי מקורה, שמחזיקים בו בעלי חיים, לרבות רפת, לול, דיר, מכלאה או חצר שמשמשים בו יחד עם האורווה;

„נכסים” — בנינים וקרקעות שבתחום המועצה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים;

„בעל נכסים” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו בותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק בהם ובין שאינו מחזיק בהם;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כבעל או כשוכן;

„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברים, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קפסאות, סמרטוטים ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

„זבל” — גללי בהמה ועופות ושאר אשפה של אורווה;

„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה לא אשפה ולא זבל;

„רחוב” — לרבות מדרכה, ככר, רחבה, סמטא, מבוי, מעבר, גשר, מורד של ואדי, וכל מקום אחר ב-שות הרבים המשמש או העלול לשמש מעבר;

„המועצה” — המועצה המקומית פקיעין;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מפקח, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מוהל” — המים היוצאים מן הזיתים, הנשארים בקרקעית העוקה בבית-הבד אחרי הוצאת השמן.

2. (א) המועצה תקבע, בהמלצת המפקח ובאישור מפקח לשכת הבריאות המחוזית, מקום שישמש לאיסוף אשפה, פסולת וזבל (להלן — המזבלה).

(ב) אשפה, פסולת וזבל שהועברו למזבלה הם בבעלות המועצה.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פרק שני: נקיון הבנינים והוצאת אשפה

3. המחזיק בבנין, אורווה או בית מלאכה חייב — נקיון
- (1) להחזיקם במצב נקי להנחת דעתו של המפקח;
(2) לנקותם ולסלק מהם כל מרבץ של סחי, פסולת, זבל או אשפה שבהם.
4. המחזיק בבנין חייב להתקין בו בית-כסא ובור שופכין סניטריים, להחזיקם במצב תקין, לתקנם, לשמור על נקיונם, ולהריק את בור השופכין, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע.
5. (א) המחזיק בבנין חייב להתקין בו או בחצרו כלי סגור לאשפה, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע.
(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי האשפה ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.
- (ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה שום נוזל.
6. (א) המחזיק בבית-מלאכה חייב להתקין בו או בחצרו כלי קיבול לפסולת, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע.
(ב) לא ישים אדם פסולת אלא לתוך כלי הקיבול לפסולת ולא ישאיר פסולת מחוץ לאותו כלי קיבול.
7. המחזיק בבנין או בבית מלאכה חייב להעביר את האשפה שבכלי האשפה או את הפסולת שבכלי הפסולת למזבלה לפחות פעם אחת בכל יום, מלבד אם הוציא מהם המפקח את האשפה או את הפסולת באותו יום.
8. בעד הוצאת אשפה ופסולת על ידי המפקח ישלם המחזיק בבנין או בבית מלאכה למועצה את האגרה הנקובה בתוספת.

פרק שלישי: הוצאת זבל

9. (א) המחזיק באורווה חייב להתקין בה כלי קיבול סגור לזבל, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הוראות המפקח, ובתוך הזמן שיקבע.
(ב) לא ישים אדם זבל אלא לתוך כלי הקיבול לזבל, ולא ישאיר זבל מחוץ לאותו כלי קיבול.
10. (א) המחזיק באורווה שלידה חצר, רשאי לכרות בחצר בור לזבל, ובלבד שמקום הבור, צורתו, עמקו, ואופן כיסויו יהיו לפי הוראות המפקח.
(ב) המחזיק בבור זבל חייב לכסותו באדמה או לרוקנו לכשיתמלא או כשידרוש זאת המפקח.
11. (א) המחזיק באורווה חייב להוציא את הזבל שבכלי הקיבול לפחות פעם בכל יום והוא רשאי להעבירו אל הבור אם יש בור סמוך לאורווה או אל השדה אם יש לו שדה שברצונו לזבל.
(ב) המחזיק באורווה שאין לו בור או שדה כאמור, בסעיף קטן (א) או שלא העביר את הזבל כאמור באותו סעיף קטן, חייב להעבירו למזבלה.

פרק רביעי : נקיון הרחובות

12. (א) לא יטאטא אדם, לא יסיר, לא ישליך, לא ישים ולא יפזר ברחוב נייר-פסולת או פסולת אחרת מבית מלאכה, או אשפה מבנין, מאורוה ומבית מלאכה, מעגלה, ממכונת או מכלי קיבול שברשות.
- (ב) לא ישים אדם, ולא יפזר ברחוב מודעה, נייר או חפץ אחר לשם מסירת הודעה או כדי לעשות פרסומת, אלא על פי רשיון בכתב מאת המועצה.
- (ג) לא ישים אדם, לא ישליך ולא יפזר ברחוב קליפות, גרעינים או שיירים של פרי או ירק או אבר או עצם של בעל חיים או בשר, אדרת דגים או עצם או נוצה של עוף.
- (ד) לא ישים אדם, לא ישליך ולא יפזר ברחוב, בקבוק, זכוכית או חרס, או שבר זכוכית או חרס, או כל חפץ אחר או גרוטאות מתכת, שברי כלים או חלקי מכונות או כלי רכב.
- (ה) לא יעשה אדם צרכיו ברחוב, לא ילכלכו ולא יזהמו בכל דרך אחרת.

13. (א) המחזיק בבית-בד חייב למנוע נזילת מוהל מבית הבד אל הרחוב, וברחוב, פרט לתעלה המיועדת למי הגשם.
- (ב) המחזיק בבית-בד חייב להתקין צינור ברזל או תעלת ביטון סגורה להולכת המוהל מבית הבד אל המקום הקרוב ביותר שבתעלת מיהגשם ברחוב, הכל להנחת דעתו של המפקח ובהתאם לדרישותיו.
- (ג) המחזיק בבית-בד חייב למנוע את סתימתו של הצינור או התעלה, לנקותם, לתקנם ולהחזיקם במצב תקין, הכל לפי הצורך ולפי הוראות המפקח.

פרק חמישי : קבורת נבלות

14. אדם שברשותו נבלת בעל חיים חייב להודיע על כך למפקח תוך 12 שעות ממותו של בעל החיים וכמרכן — אם ברצונו לקבור אותה בעצמו, או אם ברצונו שהמפקח ידאג לקבורתה.
15. הודיע בעל הנבלה כי ברצונו לקברה בעצמו, חייב הוא לעשות זאת במקום ותוך הזמן שיקבע המפקח, ובהתאם להוראותיו.
16. הודיע בעל הנבלה כי ברצונו שהמפקח ידאג לקבורתה, ישלם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

פרק ששי : מפגעים תברואיים

17. בפרק זה, "מפגע" —
- (1) בעלי-חיים המוחזק באומן שהוא מעלה צחנה, או שהוא, לדעתו של ראש המועצה או המפקח, מזיק לבריאות;
 - (2) הצטברות של זבל או חומר אחר שנודף ממנו ריח רע;
 - (3) באר, בוררים או בית-קיבול אחר המשמש לאגירת מים או לאספקת מים, אשר נמצאים במצב העלול לזהם את המים שבתוכם;
 - (4) תעלה, צינור, מרוב, ביב, צינור שופכין, מרוב תחתי של בנין שאינם מתאימים לשמש לתכליתם או הגורמים טחב לבנין או לבנין הסמוך;
 - (5) חומר בבנין או על ידו שהוא לקוי בכלל או בחלקו באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות או טחב לבנין;

- (6) צינור שופכין, צינור מי־פסולת או מרזב שהם סדוקים, שבורים, דולפים, שתומים או פגומים באופן אחר ;
- (7) בור שופכין שאינו בנוי בצורת בור מסנן שאושר על ידי ראש המועצה ;
- (8) בית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא אשר, לדעתו של ראש המועצה, אין שומרים על הנקיון שבהם או שאינם נקיים מריח רע העולה מתעלה, בית־כסא, עביט, משתנה או מפגע אחר, או שאינם מאווררים, לדעתו של ראש המועצה, במידה מספקת מאבק או מסיגים אחרים הנוצרים במהלך העבודה והמוזיקים לבריאות, או שמפאת הצפיפות הרבה שוררים בהם תנאים אשר, לדעת ראש המועצה, הם מוזיקים לבריאות ;
- (9) כיריים, פח או ארובה הפולטים עשן או חומר אחר המתלהב ואינו מתאכל באופן המזיק לבריאות, לדעת ראש המועצה.
- (10) כל דבר, אשר לדעת ראש המועצה או המפקח, עלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחיותו של אדם או להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בזכויותיו או להביא לידי הרגזה או לידי פגיעה לחוש הראיה, הריח או השמיעה.
18. (א) לא ישים אדם מפגע בנכסים ולא יניח בעל הנכסים, או המחזיק בהם, למפגע שיהא קיים בהם.
- (ב) נמצא מפגע בנכסים, רואים את בעל הנכסים או המחזיק בהם כאדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א) ; היו בעלים או מחזיקים אחדים, רואים את כולם יחד או את כל אחד מהם לחוד כאדם שעבר על ההוראות האמורות.
19. (א) המפקח רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 18 לסלק את המפגע ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוקו ולמניעת הישנותו בהתאם לפ־טים ולתנאים הקבועים בהודעה.
- (ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לסלק את המפגע או לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
- פרק שביעי : הוראות שונות**
20. המפקח רשאי להיכנס לכל מקום ולכל בנין, אורווה או בית־מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה או הוראות שניתנו על ידי, או כדי לסלק כל מפגע או מכשול או כדי לבצע כל עבודה שהוא רשאי או חייב לבצעה לפי הוראות חוק עזר זה.
21. לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו ולמלא את תפקידו לפי חוק עזר זה.
22. לא מילא אדם אחרי הוראה או דרישה של המפקח לפי הסעיפים 4 עד 6, 9, 10, 13 או 19, או מילא אחרי הוראה זו או ביצע עבודה מן העבודות המפורטות בהודעה שניתנה לפי סעיף 19 שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאי המפקח לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.
23. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים.

נרימת מפגע

דרישה לסילוק
מפגעים

רשות כניסה

הפרעה בשימוש
בסמכויות

ביצוע עבודות
על־ידי המפקח

מסירת הודעה

24. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18 והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 22 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או לאחר הרשעתו בדיון.
25. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפקיעין (תברואה), תשכ״א—1961“.

השם

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

2.00

1. אגרת הוצאת אשפה (סעיף 8) — לשנה

2. אגרת קבורת נבלות (סעיף 16) —

1.00

לכל סוס, חמור, פרד או חזיר

1.00

לכל תאו או ראש בקר

1.00

לכל גמל

0.50

לכל ראש צאן

0.25

לכל כלב או חתול

סלמאן-מחמד פדול

נתאשר.

ראש המועצה המקומית פקיעין

י״ג בכסלו תשכ״א (30 בנובמבר 1960)
(חמ 8484)

חיים משה שפירא

שכ הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקדימה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקינה המועצה המקומית קדימה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס“ — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה“ — המועצה המקומית קדימה;

„ילד“ — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח“ — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן“ — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

ייצור צעצועים
מסוכנים
ומכירתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

¹ ע״ר 1941, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר. הפעלת צעצועים מסוכנים
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש. בקשה למתן היתר
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו. מתן היתר ותנאיו
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר. פקיעת היתר
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות. אגרות היתר
8. לא ירשה אפוסטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר. חובת אפוסטרופוס
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה. סמכויות כניסה ובקורת
- (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה. ענשים
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקדימה (צעצועים מסוכנים)”, תשכ”א—1961. השם

נתאשר.

י”א בטבת תשכ”א (30 בדצמבר 1960) ראש המועצה המקומית קדימה
(852205)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לשפיר בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית שפיר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הגדרות
- „אפוסטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיכותו או בהשגחתו;
- „המועצה” — המועצה האזורית שפיר;
- „ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
- „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
- „צעצוע מסוכן” — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
- „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
 3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
 4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.
 5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.
 6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.
 7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.
 8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישחמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.
 9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בטמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
 10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
 11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשפיר (צעצועים מסוכנים) תשכ״א—1961“.
- נתאשר.
 משה מושקוביץ
 ראש המועצה האזורית שפיר
- כ״ג בכסלו תשכ״א (12 בדצמבר 1960)
 (חמ 856305)
- חיים משה שפירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לתל-מונד בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית תל-מונד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 - „אפוטרופוס“ — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;
 - „המועצה“ — המועצה המקומית תל-מונד;
 - „ילד“ — מי שלא מלאו לו 18 שנה;
 - „פקח“ — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;
 - „צעצוע מסוכן“ — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;
 - „ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

¹ ע״ר 1941, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר. ייצור צעצועים מסוכנים ומכירתם
3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר. הפעלת צעצועים מסוכנים
4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש. בקשה למתן היתר
5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו. מתן היתר ותנאיו
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר. פקיעת היתר
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות. אגרות היתר
8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר. חובת אפוטרופוס
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א). סמכויות כניסה ובקורת
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף, שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה. ענשים
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-מונד (צעצועים מסוכנים)”, תשכ”א—1961. השם

נתאשר.

י”א בטבת תשכ”א (30 בדצמבר 1960)
(חמ 858006)

נ. דינוביצר
ראש המועצה המקומית תל-מונד

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).